

cobsen blive Provst deroppe. Men da jeg saa svarede: Det forstaar jeg ikke; de to Spørgsmaal har ikke noget med hinanden at gøre, jeg kan overhovedet ikke indlade mig paa en saadan Fremgangsmaade, hvert Spørgsmaal vil være at afgøre for sig, og jeg vil, saa længe jeg er Amtmand, ikke gaa ind paa at stemme paa Hr. Patursson, jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at hindre hans Valg; jeg blander mig ikke i Politik, men min Mening skal alle vide, nemlig at det er forkert at vælge ham — saa sagde Hr. Zahle: Naar saa er, maa vi tage Pastor Dahl til at være Provst, for at han kan opveje *Deres* Stemme i Lagtinget.

Jeg har for Kommissionen afgivet den Forklaring, jeg ogsaa her har afgivet. Hr. Zahle afgav ikke nogen anden Forklaring, men han nøjedes med at sige, at det, jeg sagde, var forkert. Jeg bad Kommissionen om at foranledige, at vi begge kom til at bekræfte vor Fremstilling angaaende dette Spørgsmaal med Ed, men jeg fik ikke Støtte hos det ærede Medlem Hr. Zahle; havde dette været Tilfældet, saa havde maaske Kommissionen bøjet sig for mit Ønske. Men efter at jeg havde tilbudt at aflægge Ed, har Spørgsmaalet om min Udnævnelse til Dommer i Landsretten foreligget, og Hr. Zahle har udnævnt mig til Dommer i Landsretten. Det forekommer mig dog, at naar jeg afgiver en Forklaring, som er saa fejlagtig, som det ærede Medlem Hr. Zahle vil hævde, og oven i Købet tilbyder at aflægge Ed derpaa, er det meget farligt, selv naar jeg i Forvejen var Overretsassessor, at udnævne mig til Dommer i Landsretten. Der skulde man ikke gerne have Folk siddende, som er villige til at bekræfte en forkert Forklaring med Ed.

Jeg rettede i Ringsted den samme Opfordring til det ærede Medlem Hr. Zahle, og han svarede, at han havde for stor Respekt for Edens Hellighed til, at han vilde bekræfte et saa ubetydeligt Punkt ved Ed. For mig staar det ikke som et ubetydeligt Punkt, om en tidligere Statsminister har sagt til en Amtmand: Gaar De ind paa det og det, bliver den Mand Provst, ellers ikke. Der er for mig her Tale om et fundamentalt Forhold i al Administration.

Jeg har søgt at forklare den eneste Grund, jeg kan se til, at det ærede Medlem Hr. Povlsen udnævnte den Mand; og jeg

fastholder, at det er rigtigt, hvad jeg har udtalt angaaende Indstillingen. Om Pastor Dahls Stilling, rent menneskeligt set, med Hensyn til de af ham afgivne Erklæringer har Ministeren ikke givet Referat overfor Kongen, han har kun henvist til et andet fuldkommen ligegyldigt Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Slebsager*): Det ærede Medlem Hr. Fibiger rettede en Forespørgsel til mig angaaende Udbetaling af Erstatning for eksproprierede Arealer til Snebæltet paa Thybanen. Jeg skal oplyse overfor det ærede Medlem, at Ekspropriationen paa Thybanen til de omhandlede Arealer fandt Sted i Juni 1919, og at Taksationsforretningen i de Tilfælde, hvor Forlig ikke opnaaedes med Lodsejerne, blev afholdt i Februar 1920. Erstatningsbeløbet kan først beregnes, naar Opmaalingen har fundet Sted, og Opmaaling har ikke kunnet ske, før de endelige Grænser blev afsat, hvilket skete i Marts 1920. Den ledende Landinspektør ved Statsbanerne har straks anmodet den lokale Landinspektør om at faa de nødvendige Oplysninger, men har ikke været i Stand til at faa dem saa hurtigt, som ønskeligt var, og derfor har en hel Del af disse Ting ikke kunnet færdigbehandles. Med Hensyn til Udbetalingen af Erstatningsbeløbet ligger Forholdet saaledes, at den almindeligvis først sker, naar Udstykningen er approberet og Statsbanernes Adkomst derved er berigtiget. Men der er i dette af det ærede Medlem omtalte saavel som i alle andre Tilfælde ydet de Folk, som maa afstaa Arealer, en Forskudsudbetaling, naar de indsendte Begæring derom og Samtykke havdes fra vedkommende Panthavere. Der hengaar imidlertid ofte lang Tid, før et saadant Samtykke fremkommer, og det sker tidt, at der slet ikke fremsættes Ønske om Forskudsbetaling. Hvornaar den endelige Afregning med Lodsejerne paa Thybanen kan ske, afhænger af Tidspunktet, paa hvilket de sidste Opmaalingen kommer frem fra den vedkommende Landinspektør deroppe. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han skynder paa Sagen hos den lokale Landinspektør og faar denne til at fremme Opmaalingerne, saa skal det komme til at gaa forholdsvis hurtigt her inde fra.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa